

vigtigere end denne Grund mod at overgive denne Sag til Sogneforstanderskaberne er den hele Stilling. — hvilket ogsaa af den ærede Ordfører er berørt — hvori man bringer Præsterne og Sogneforstanderskaberne ligeoverfor hinanden. Det er efter min Formening høist urigtigt, for ikke at sige mere, saaledes at stille Præsterne og Sogneforstanderskaberne mod hinanden i en Pengefog, og jeg frygter for, at det paa mange Steder vil medføre slemme Følger.

Der er endnu en mindre Bemærkning, som jeg vil gjøre med Hensyn til at overgive dette Hverv til Sogneforstanderskaberne. Det har hidtil været enkelte Mænd, der have afgivet Indberetningerne; men man vil herved overgive det til en Autoritet, der er sammensat af flere f. Ex. af 9 eller 11 Mænd. Hvorledes har man nu tænkt sig, at disse Mænd skulle afgive denne Beretning? Har man tænkt sig, at det skulle ske ved en skriftlig Votering? I saa Fald vil Udfaldet blive endnu mere uheldigt end ellers. Dersom der skal komme Noget ud af det, maa det ske saaledes, at der holdes Møder, hvor det bestemmes, hvorledes Sogneforstanderskabets Votum for den enkelte Maaned skal være; men i saa Fald vil man rimeligviis faae 5 Sogneforstanderskabsmøder mere om Aaret end ellers, idet det slet ikke er sagt, at Tiden for Indberetningernes Afgivelse falder sammen med Forstanderskabets øvrige Møder; selv om det kun blev 3 Møder, vilde det ikke lidt forøge Byrden, som kan være stor nok for mange Sogneforstanderskaber. — Dernæst er der en anden lille Bemærkning, som jeg ikke veed, om Udvalget har været opmærksomt paa. Det har nemlig hidtil ikke blot været Praxis, men virkelig grundet paa ældre Bestemmelser, at Præsternes Vota have kunnet kasseres, saaledes at, naar en Præst har indgivet et Votum, som f. Ex. Provsten fandt alt for stærkt afvigende fra Virkeligheden, saa kan han faae det sendt tilbage med Anmodning om at indgive et nyt og bedre, og det har ikke blot været en Ret, som kunde bruges, men den har i adskillige Tilfælde været brugt. Jeg veed ikke, om man har tænkt sig, at medens denne Regel bliver bestaaende for Præsternes Vedkommende, skulle

derimod Sogneforstanderskabernes Vota indgives, uden at kunne kasseres.

Dersom man vil have en Forandring i det Bestaaende, mener jeg, der er endnu en anden Vej, som man kunde gaae, og som forekommer mig at være endeel heldigere. Da denne Sag for 2 Aar siden var til Behandling i Folkethinget, var der et Medlem af Udvalget, som foreslog, at Sagen for Fremtiden ordnedes saaledes, at der i hver Commune skulde vælges 2 Mænd, 1 af Stiftsøvrigheden og 1 af Sogneforstanderskabet eller Communalbestyrelsen; disse 2 Mænd skulde afgive Indberetning i Fællesskab, hvis de vare enige, og hvis ikke hver for sig, og saa skulde Amtet tage Middelpreisen derpaa. Dette Forslag blev imidlertid kun opstillet der. Sagen naaede ikke anden Behandling, og man fik derfor ikke at vide, hvorledes Thingets øvrige Medlemmer eller Regjeringen vilde stille sig til det. Jeg troer, at Tanken i dette Forslag er rigtig; men jeg troer tillige, at det maatte undergaae nogen Modification, hvis det skulde bruges. Det vilde nemlig blive et altfor stort Apparat at sætte i Bevægelse, og det vil vistnok være vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for Stiftsøvrigheden paa adskillige Steder at finde en Mand i ethvert Sogn, som kunde ansees for den rette Repræsentant for Tienbetagerne, medmindre man tog Præsten, og saa var man jo ved det Samme igjen. Derfor kunde man gaae den Vej — det er kun aldeles antydende, at jeg siger det — at man f. Ex. i hvert Herred lod Stiftsøvrigheden vælge 2 Mænd, som kunde ansees som Repræsentanter for Tienbetagerne, og ligeledes lod Sogneforstanderskaberne vælge 2 Mænd, som skulde ansees at repræsentere Tienbederne, og da lagde disse Mænds Vota til Grund for Capitelstæntens Ansættelse. Derved vilde det uheldige Forhold fjernes, som stiller Præsten og Sogneforstanderskabet skævt ligeoverfor hinanden, og jeg troer, at baade Tienbetagere og Tienbedere vilde være ligesaa godt betryggede paa denne Maade som paa den anden. Jeg henstiller denne Antydning baade til den ærede Minister eller Ministre, da der muligens er flere, hvem denne Sag vedkommer, og ligeledes til det ærede Udvalg.